NOVARA
CONSULTING GROUP

This document was translated from English by machine and may contain mistakes. The English original is at https://www.novaracg.com/2026/09/29/the-price-of-admission/.

Cena wstępu

Heather Grizzle · September 29, 2026

Gdy firmy prowadzone przez osoby Deaf odprawiają urzędy stanowe, których nie stać na zapłatę, przepaść między mieszkańcami Deaf się powiększa. Wymiana, nie odmowa, jest lepszą odpowiedzią.

Spis treści

1. Urzędy, których nie stać, potrzebują tego najbardziej
2. Ile kosztuje zwykłe „nie”
3. Wymiana to nie dobroczynność
4. Jak wygląda lepsza odpowiedź
5. Dla kogo jest ta wiedza ekspercka
6. Bibliografia

Gdy wiedza ekspercka tworzona przez osoby Deaf jest wyceniana poza zasięgiem stanów, które potrzebują jej najbardziej

Niektóre urzędy stanowe obsługujące mieszkańców Deaf, DeafBlind i niedosłyszących działają z garstką pracowników i niewielkim miejscem w budżecie na zewnętrzną wiedzę ekspercką. Gdy urzędy te szukają pomocy, rozmowa może kończyć się na kwestii honorarium: bez ograniczenia zakresu, bez kontrpropozycji i bez pytania o to, co urząd mógłby zaoferować w zamian za gotówkę. To nie jest opis jednej firmy ani jednego stanu, i żadna nazwa nie pada w tym tekście. Rodzi to pytanie, które społeczność Deaf regularnie zadaje instytucjom prowadzonym przez osoby słyszące, a rzadziej zadaje swojej własnej klasie zawodowej.

Nic w tym pytaniu nie podważa prawa firmy prowadzonej przez osoby Deaf do otrzymywania wynagrodzenia. Profesjonaliści Deaf od dawna zabiegają o to, by być wynagradzani jak eksperci, a nie konsultowani jak wolontariusze, a firma, która oddaje swoją pracę za darmo bez końca, nie przetrwa wystarczająco długo, by komukolwiek

pomóc. Pytanie jest węższe i trudniejsze. Wiedza ekspercka zbudowana na języku Deaf, doświadczeniu życiowym osób Deaf i zaufaniu społeczności Deaf niesie ze sobą pewne zobowiązanie wobec społeczności, na których została zbudowana, w tym tych, których nie stać na stawki rynkowe. Gdy niedofinansowany urząd stanowy zostaje odprawiony bez żadnej alternatywy na stole, to zobowiązanie nie zostało spełnione, a odmowa mówi coś o tym, dla kogo ta wiedza ekspercka jest teraz przeznaczona.

Urzędy, których nie stać, potrzebują tego najbardziej

State infrastructure for Deaf, DeafBlind, and hard of hearing residents is uneven. Massachusetts established a standalone commission in statute, with its own commissioner and advisory board[1]. Minnesota runs its services as a division inside the Department of Human Services, whose commissioner receives the division's appropriations[2]. Idaho's council receives its appropriation through the Division of Vocational Rehabilitation[3], and in fiscal year 2023 reported a budget of about $510,400 and roughly five full-time-equivalent staff, about 25 cents per Idahoan, for an estimated 257,573 deaf and hard of hearing residents[4]. A state with a thin appropriation does not have fewer Deaf residents, fewer interpreter shortages, or fewer schools making placement decisions. It has fewer people available to work on those problems.

Many of the policy questions reaching these offices are shared across states. Courts already use video remote interpreting, and the National Association of the Deaf has warned that "many courts and legal service providers do not always understand or recognize that VRI may not provide the effective communication" deaf people need[5]. Public authorities have been deciding where to use signing avatars since at least 2018, when the World Federation of the Deaf and WASLI jointly raised concern about how those decisions were being managed[6], and Gallaudet's Department of Linguistics has since warned that AI developers are training on ASL video collected without community involvement[7]. A well-resourced state can hire or contract the expertise to write procurement language, test vendor claims, and push back before a contract is signed. An under-resourced state is more likely to take vendor materials at face value, because nobody on staff has the time or the specialist background to do otherwise. When outside Deaf-led expertise flows only to the states that can pay for it, the likely result is that the states with the most capacity get stronger, the states with the least

absorb whatever is sold to them, and the gap between Deaf residents in different states widens where governance is weakest.

Ile kosztuje zwykłe „nie”

Firma ma pełne prawo odmówić przyjęcia zlecenia. Możliwości są ograniczone, niektóre zlecenia wiążą się z odpowiedzialnością, której nie da się podjąć bez wynagrodzenia, a praktyka, która zgadza się na wszystko, w końcu nie dostarcza niczego dobrze. Problemem nie jest sama odmowa. Problemem jest odmowa, która zamyka rozmowę zamiast ją przekształcić, ponieważ ten wybór niesie koszty daleko wykraczające poza pojedyncze zlecenie.

Pierwszy koszt spada na mieszkańców obsługiwanych przez dany urząd, którzy teraz obywają się bez pomocy albo korzystają z tego, co dostawca zgodził się dostarczyć za darmo. Drugi koszt spada na samą firmę. Relacje z małymi urzędami stanowymi mogą być trwałe: ich pracownicy awansują na większe stanowiska, zasiadają w komisjach krajowych, piszą wnioski grantowe i pamiętają, kto odpowiedział, gdy nie mieli nic do zaoferowania. Odmowa oparta wyłącznie na cenie zamienia długotrwałą relację na uniknięcie krótkiej, bezpłatnej pracy. Trzeci koszt spada na całą dziedzinę. Argument za wiedzą ekspercką tworzoną przez osoby Deaf od dawna opiera się na twierdzeniu, że przywództwo Deaf zmienia wyniki, a nie jedynie zapewnia reprezentację. Firma prowadzona przez osoby Deaf, która zachowuje się dokładnie tak jak każdy inny dostawca, obsługując tylko tych, którzy mogą zapłacić, i nikogo więcej, osłabia ten argument dla każdego profesjonalisty Deaf, który go wysuwa. Bycie prowadzonym przez osoby Deaf to stwierdzenie dotyczące tego, kto sprawuje władzę; samo w sobie nie jest dowodem, że ta władza jest sprawowana inaczej.

Wymiana to nie dobroczynność

Zwykły zarzut brzmi, że praca bez wynagrodzenia dewaluuje tę pracę. Ten zarzut myli dwie różne rzeczy. Oddawanie pracy za darmo to dobroczynność. Wymiana pracy na coś innego niż gotówka to zwyczajna praktyka gospodarcza, a instytucje finansujące pracę publiczną już tak ją traktują.

Federal grant rules are the clearest example. Under the Uniform Guidance, recipients may meet cost-sharing requirements with third-party in-kind contributions. Their fair market value must be documented and, to the extent feasible, supported by the same

methods the recipient uses internally, and services donated by another organization's employees are valued at the employee's regular rate of pay plus allowable fringe benefits and indirect costs[8]. A consulting firm's donated hours on a federally funded project can therefore count toward a state office's required match, at a documented dollar value, provided the contribution meets the rule's conditions. The firm is not giving its work away so much as converting it into something the office can use and a funder will count.

The professions have also long accepted that expertise carries a duty toward those who cannot pay. The American Bar Association's Model Rule 6.1 states that "every lawyer has a professional responsibility to provide legal services to those unable to pay," sets an aspirational figure of 50 hours a year, and directs that a substantial majority of those hours go to persons of limited means or to "charitable, religious, civic, community, governmental and educational organizations" serving them[9]. The Deaf community's own professional codes already contain the same idea. The NAD-RID Code of Professional Conduct, which governs sign language interpreters, directs them to "charge fair and reasonable fees" and, in the same section, to "render pro bono services in a fair and reasonable manner"[10]. No comparable written standard appears to exist for Deaf-led consulting firms, which sit outside that code.

Jak wygląda lepsza odpowiedź

Żadna z poniższych alternatyw nie wymaga od firmy pracy za darmo, a większość z nich pozostawia firmę w lepszej pozycji niż odmowa. Każda zaczyna się od tego samego kroku: pytania o to, co urząd ma, zamiast zatrzymywania się na tym, czego mu brakuje.

1. Ograniczyć zakres przed odmową. Wiele próśb zawiera najmniejszy użyteczny element: jednostronicową recenzję twierdzenia dostawcy, zestaw pytań do umieszczenia w ogłoszeniu przetargowym, godzinę z pracownikami, którzy będą pisać umowę. Firma może zaoferować ten element i odpowiednio go wycenić lub wymienić.

2. Trade for what the office controls. State offices hold things firms cannot buy: access to program data, standing to co-author, the ability to name a partner in a grant application or budget request, and formal letters of support. Those have real value to a firm building a track record, and the firm's own donated hours, properly documented, can count as the office's match on a federal award.

3. Tie the fee to future funding. A firm can be written into the office's next grant proposal or appropriation request as a named partner, with the fee paid if and when the funding arrives. The firm takes a risk; it also gets a seat in the application rather than a line on a vendor list.

4. Opublikować ruchomą skalę cen. Struktura stawek ustalona z wyprzedzeniem, powiązana z wielkością budżetu agencji, usuwa negocjacje z chwili potrzeby i sygnalizuje, że małe urzędy były przewidziane, a nie tolerowane.

5. Łączyć siły małych stanów. Kilka niedofinansowanych urzędów stojących przed tym samym problemem może dzielić się jednym zleceniem i podzielić jego koszt. Stany już teraz kupują wspólnie w ten sposób poprzez programy zakupów spółdzielczych, takie jak NASPO ValuePoint[11].

6. Zarezerwować stały udział zdolności. Wzorując się na modelu pro bono, firma może zobowiązać się do przeznaczenia ustalonej liczby godzin rocznie na rzecz urzędów, których nie stać na zapłatę, i z góry zdecydować, jak te godziny są rozdzielane, tak by żadna prośba nie zależała od tego, kto akurat zapytał.

Firma, która naprawdę nie może zrobić żadnej z tych rzeczy, wciąż może zrobić jedno: powiedzieć to wprost, wyjaśnić dlaczego i wskazać urzędowi kogoś, kto może pomóc. Odmowa połączona ze skierowaniem to zupełnie inny akt niż odmowa, która kończy rozmowę.

Dla kogo jest ta wiedza ekspercka

The modern Deaf rights movement took one of its defining stands on the principle that Deaf people should hold authority over Deaf institutions. In March 1988, the Deaf President Now protest at Gallaudet demanded a Deaf president and a Board of Trustees with a 51 percent Deaf majority, and the board agreed to all four of the protesters' demands within a week[12]. That principle does not lose its force when the people holding authority are Deaf. A Deaf-led firm that serves only the states able to pay full rate has, in practice, let the market decide which Deaf residents receive Deaf-led expertise, and the market tends to choose the ones who already have the most.

Much of grassroots Deaf community life has long depended on informal exchange: skills shared, favors traded, letters written for one another's applications. Professionalization can add payment to that tradition without replacing it. The standard worth

holding is simple enough to state. When a state office with real need and no budget asks for help, the first answer should be a question about what it can offer, and the last answer, if the answer is no, should include somewhere else to go. That is not yet the norm. Until it is, any office turned away on price can bring that decline to Novara Consulting Group, where an empty budget is met the way grassroots Deaf communities have long met it, by sitting down together and working something out, and treated as the start of a beautiful future rather than the end of a conversation. Applications gladly accepted.

Bibliografia

1. Massachusetts General Laws, Chapter 6, § 192. https://malegislature.gov/Laws/GeneralLaws/PartI/TitleII/Chapter6/Section192
2. Minnesota Statutes § 256C.233. https://www.revisor.mn.gov/statutes/2024/cite/256C.233
3. Idaho Legislature. (2025). House Bill 460, appropriation to the Division of Vocational Rehabilitation. https://legislature.idaho.gov/wp-content/uploads/sessioninfo/2025/legislation/H0460.pdf
4. Idaho Council for the Deaf and Hard of Hearing. Annual Report, Fiscal Year 2023. https://cdhh.idaho.gov/wp-content/uploads/2025/03/CDHH-FY-2023-Annual-Report-Infographic.pdf
5. National Association of the Deaf. (2022). Position Statement on Video Remote Interpreting in Courts and Legal Settings. https://www.nad.org/wp-content/uploads/2023/04/NAD-Position-Statement-on-VRI-in-Court_final.pdf
6. World Federation of the Deaf and World Association of Sign Language Interpreters. (2018). WFD and WASLI Issue Statement on Signing Avatars. https://wfdeaf.org/wfd-wasli-issue-statement-signing-avatars/
7. Gallaudet University, Department of Linguistics. (2025, July 24). ASL and AI Tools [Position statement]. https://gallaudet.edu/linguistics/position-statements/asl-and-ai-tools/
8. Uniform Administrative Requirements, Cost Principles, and Audit Requirements for Federal Awards, 2 C.F.R. § 200.306 (Cost sharing). https://

www.ecfr.gov/current/title-2/subtitle-A/chapter-II/part-200/subpart-D/section-200.306

9. American Bar Association. Model Rules of Professional Conduct, Rule 6.1: Voluntary Pro Bono Publico Service. https://www.americanbar.org/groups/professional_responsibility/publications/model_rules_of_professional_conduct/rule_6_1_voluntary_pro_bono_publico_service/
10. National Association of the Deaf and Registry of Interpreters for the Deaf. (2005). NAD-RID Code of Professional Conduct, 6.7 and 6.8. https://rid.org/wp-content/uploads/2023/03/NAD_RID-Code-of-Professional-Conduct-508-Accessible.pdf
11. NASPO ValuePoint. Why Use Cooperative Purchasing. https://www.naspovaluepoint.org/why-cooperative-purchasing/
12. Global Nonviolent Action Database. Gallaudet University students protest for a deaf university president (Deaf President Now), 1988. Swarthmore College. https://nvdatabase.swarthmore.edu/content/gallaudet-university-students-protest-deaf-university-president-deaf-president-now-1988

TIPS

Know something about a sign language AI system that the public should know? Send it to tips@novaracg.com. Every tip is read by me and kept confidential. If you work in the UK, writing to us is not by itself a protected disclosure under the Public Interest Disclosure Act 1998, so before you share employer information, check your options with Protect (protect-advice.org.uk), the free whistleblowing advice line.

SUPPORT NCG

NCG does this work without vendor money, so our findings stay ours. If it has been useful to you, you can support NCG's independent work here. NCG is a for-profit company, not a charity. Contributions are not tax-deductible and buy no service or influence.

Jak cytować

Grizzle, H. M. (2026, September 29). Cena wstępu. Novara Consulting Group. https://www.novaracg.com/pl/2026/09/29/the-price-of-admission/